

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach

40 – 032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23

Tel.: 32 255-27-75, fax: 32 251-86-72

e-mail: kancelaria1@kolegium-odwolawcze.katowice.linn.pl

ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

REGON: 272357234 NIP: 9541886250

SKO.OS/41.9/ 289 /2023/6611/BL

Katowice, 25. 08. 2023 r.

Zawiadomienie o wydaniu decyzji z dnia 25 sierpnia 2023 r. nr SKO.OS/41.9/ 289 /2023/6611/BL

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach – stosownie do art. 49 kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 362 ust. 2a ustawy – Prawo ochrony środowiska -

- zawiadania o wydaniu decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z dnia 25 sierpnia 2023 r., nr akt jak wyżej, w sprawie utrzymania w mocy decyzji Starosty Powiatu Będzińskiego z dnia 10 lutego 2023 r., nr WŚiL.606.0001.2020, w sprawie odmowy nałożenia na Gminę Będzin, ul. 11 Listopada 20, 42 – 500 Będzin, obowiązku podjęcia działań mających na celu ograniczenie negatywnego oddziaływania na środowisko w zakresie emisji hałasu, powstającej w wyniku eksploatacji drogi ul. Stefana Żeromskiego – działka o nr geod. 97/16 gmina Będzin od skrzyżowania z ul. Krzysztofa Kamila Baczyńskiego do skrzyżowania z ul. Bolesława Prusa oraz działka o nr geod. 98 gmina Będzin od skrzyżowania z ul. Bolesława Prusa do skrzyżowania z ul. 27 Stycznia.

Z treścią decyzji strony postępowania oraz ich pełnomocnicy mogą zapoznać się w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, przy ul. Dąbrowskiego 23 w Katowicach, od poniedziałku do piątku w godzinach: 7. 30 – 15. 30.

Akta sprawy organu pierwszej instancji zostały zwrócone Staroście Powiatu Będzińskiego przy egzemplarzu w/wym. decyzji.

Stosownie do art. 49 kodeksu postępowania administracyjnego zawiadomienie uważa się za dokonane w terminie 14 dni od dnia publicznego ogłoszenia.

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach
mgr Beata Leszczyńska

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach

40 – 032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23

Tel.: 32 255-27-75, fax: 32 251-86-72

e-mail: kancelaria@katowice.sko.gov.pl

ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

REGON: 272357234 NIP: 9541886250

SKO.OS/41.9/289/2023/6611/BL

Katowice, 25. 08. 2023 r.

Decyzja

Na podstawie art. 1 i 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn. Dz. U. 2018 r. Poz. 570) oraz art. 138 § 1 pkt. 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. 2023 r. Poz. 775 z późn. zm.)

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodnicząca: Beata Leszczyńska - sprawozdawca

Członkowie: Kamila Koziara

Katarzyna Stebnicka

po rozpatrzeniu odwołania Pana Sławomira Wojtkowskiego (adres w aktach sprawy), od decyzji Starosty Powiatu Będzińskiego z dnia 10 lutego 2023 r., nr WŚiL.606.0001.2020, w sprawie odmowy nałożenia na Gminę Będzin, ul. 11 Listopada 20, 42 – 500 Będzin, obowiązku podjęcia działań mających na celu ograniczenie negatywnego oddziaływania na środowisko w zakresie emisji hałasu, powstającej w wyniku eksploatacji drogi ul. Stefana Żeromskiego – działka o nr geod. 97/16 gmina Będzin od skrzyżowania z ul. Krzysztofa Kamila Baczyńskiego do skrzyżowania z ul. Bolesława Prusa oraz działka o nr geod. 98 gmina Będzin od skrzyżowania z ul. Bolesława Prusa do skrzyżowania z ul. 27 Stycznia

na posiedzeniu w dniu 25 sierpnia 2023 roku

o r z e k ł o

utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję

Uzasadnienie

Zaskarżoną decyzją organ pierwszej instancji orzekł, jak wskazano na wstępie, w uzasadnieniu przedstawiając okoliczności faktyczne i prawne przemawiające za zajęciem w sprawie stanowiskiem.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła Strona, która wyraziła niezadowolenie z podjętego przez organ pierwszej instancji rozstrzygnięcia przedstawiając stosowną argumentację.

Odwołanie zostało wniesione w terminie.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach zważyło, co następuje:

Materialnoprawną podstawą rozstrzygnięcia jest ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (tekst jedn. Dz. U. 2022 r. Poz. 2556 ze zm., dalej też jako: ustawa). Przepis art. 362 ust. 1 tej ustawy stanowi, że jeżeli podmiot korzystający ze środowiska negatywnie oddziałuje na środowisko, organ ochrony środowiska może, w drodze decyzji, nałożyć obowiązek: 1/ ograniczenia oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia; przywrócenia środowiska do stanu właściwego. W decyzji, o której mowa w ust. 1, organ ochrony środowiska może określić: 1/ zakres ograniczenia oddziaływania na środowisko lub stan, do jakiego ma zostać przywrócone środowisko; 1a/ czynności zmierzające do ograniczenia oddziaływania na środowisko lub przywrócenia środowiska do stanu właściwego; 2/ termin wykonania obowiązku (ust. 2). Jeżeli liczba stron w postępowaniu przekracza 20, do stron innych niż prowadzący instalację, stosuje się przepis art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego (ust. 2a). W przypadku braku możliwości nałożenia obowiązku podjęcia działań, o których mowa w ust. 1, organ ochrony środowiska może zobowiązać podmiot korzystający ze środowiska do uiszczenia na rzecz budżetów właściwych gmin, z zastrzeżeniem ust. 4, kwoty pieniężnej odpowiadającej wysokości szkód wynikłych z naruszenia stanu środowiska (ust. 3). Jeżeli szkody dotyczą obszaru kilku gmin, organ, o którym mowa w ust. 1, zobowiązuje do wpłaty kwot na rzecz budżetów właściwych gmin proporcjonalnie do wielkości szkód (ust. 4). Do należności z tytułu obowiązku uiszczenia kwoty pieniężnej, o której mowa w ust. 3, stosuje się przepisy działu III ustawy – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują organowi ochrony środowiska właściwemu do nałożenia obowiązku (ust. 5).

Cytowane przepisy regulują zagadnienia związane z odpowiedzialnością administracyjną za stan środowiska naturalnego i wprowadzają instrument prawny w postaci tzw. decyzji naprawczej. Przewiduje ona możliwość nałożenia prawem przewidzianych obowiązków w przypadku negatywnego oddziaływania na środowisko. Obowiązkiem tym obciążyć można podmiot korzystający ze środowiska, którym, zgodnie z art. 3 pkt. 20 ustawy – Prawo ochrony środowiska jest: a) przedsiębiorca w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (...), a także osoby prowadzące działalność wytwórczą w rolnictwie w zakresie upraw rolnych, chowu lub hodowli zwierząt, ogrodnictwa, warzywnictwa, leśnictwa i rybactwa śródlądowego, b) jednostka organizacyjna niebędąca przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców, c) osoba fizyczna niebędąca podmiotem, o którym mowa w lit. a, korzystająca ze środowiska w zakresie, w jakim korzystanie ze środowiska wymaga pozwolenia. Przesłanką nałożenia obowiązków, o których mowa, jest negatywne oddziaływanie na stan środowiska podmiotu z niego korzystającego, przy czym nie ma znaczenia, czy oddziaływanie to następuje na podstawie posiadanych pozwoleń na korzystanie ze środowiska, czy też jest korzystaniem w niektórych stanach faktycznych

pozaprawnym – w sytuacji gdy istnieje konieczność prowadzenia działań naprawczych.

Ponadto art. 362 ust. 2a ustawy posługuje się pojęciem strony prowadzącej instalację, którą jest podmiot uprawniony na podstawie określonego tytułu prawnego do władania instalacją w celu jej eksploatacji zgodnie z wymaganiami ochrony środowiska, na zasadach wskazanych w ustawie (art. 3 pkt. 31 ustawy). Przez instalację natomiast powołana ustaw rozumie w art. 3 pkt. 6: a/ stacjonarne urządzenie techniczne, b/ zespół stacjonarnych urządzeń technicznych powiązanych technologicznie, do których tytułem prawnym dysponuje ten sam podmiot i położonych na terenie jednego zakładu, c/ budowle niebędące urządzeniami technicznymi ani ich zespołami, których eksploatacja może spowodować emisję.

Zgodnie z art. 375 ustawy postępowanie w sprawie wydania przedmiotowej decyzji, wszczyna się z urzędu.

Przedmiotowa sprawa była już trzykrotnie przedmiotem rozstrzygnięcia organu odwoławczego, który ostatnią decyzją z dnia 19 października 2022 r., SKO.OS/41.9/543/2022/14631/KS orzekł o uchyleniu w całości decyzji organu pierwszej instancji z dnia 30 sierpnia 2022 r. (znak jak wyżej) i przekazaniu mu sprawy do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach zawarło wskazania co do okoliczności, jakie należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. W szczególności wskazano, że konieczne będzie odniesienie się do dowodu ze zbadania skargi złożonej do Polskiego Centrum Akredytacji w sprawie badania pomiarowego oraz ustalenie, czy eksploatacja przedmiotowej drogi negatywnie oddziałuje na środowisko.

Po analizie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz po rozważeniu stanu prawnego i faktycznego sprawy Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że zaskarżona decyzja – podjęta po ponownym rozpatrzeniu sprawy - powinna zostać utrzymana w mocy z powodów następujących.

Stosownie do wyrażonych w art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego (dalej jako: kpa), zasady praworządności i zasady prawdy obiektywnej w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Rozwinięcie omawianej zasady następuje w art. 77 § 1 kpa, który stanowi, że organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona (art. 80 kpa). Przepisy te zostały przez organ pierwszej instancji zastosowane w prawidłowy sposób w przeprowadzonym postępowaniu.

W aktach sprawy znajduje się Sprawozdanie z pomiaru hałasu komunikacyjnego w 1 punkcie pomiarowym zlokalizowanym przy ul.

Żeromskiego 20 w Będzinie. Zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego przyjętym uchwałą nr XXVII/312/2004 Rady Miejskiej w Będzinie z dnia 27 września 2004 r. teren, na którym zlokalizowano punkty pomiarowe oznaczono, jako tereny 13MN, czyli tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

Pomiary te zostały przeprowadzone w dniach 17-18 marca 2022 r. Wykazały one, iż w punkcie pomiarowym zlokalizowanym przy ul. Żeromskiego 20 w Będzinie nie jest przekroczony dopuszczalny poziom hałasu w stosunku do poziomów uregulowanych w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. 2014 r. Poz. 112). Zgodnie z tabelą nr 1 załącznika do rozporządzenia, dla terenów zlokalizowanych w rejonie ul. Żeromskiego 20 tj. terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej dopuszczalne poziomy hałasu wynoszą:

a/ w porze dnia LAeq D = 61 dB

b/ w porze nocy LAeq N = 56 dB

Przeprowadzone pomiary hałasu wykazały wartość wynoszącą w porze dnia LAeq D = 60,8 dB natomiast w porze nocy LAeq N = 50,4 dB.

Ponadto Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że organ pierwszej instancji w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji szczegółowo zanalizował metodykę prowadzonych pomiarów (w szczególności miejsce pomiarowe, czas pomiaru) i odniósł się w tej kwestii do uwag Wnoszącego odwołanie, składanych w toku postępowania. Ustalenia te organ odwoławczy podziela. Podzielić należy też stanowisko organu pierwszej instancji w zakresie uwzględnienia w postępowaniu pomiarów przeprowadzonych w dniach 17 – 18 marca 2022 r. Organ pierwszej instancji podaje, że w roku 2019, w ramach opracowania Mapy Akustycznej Powiatu wykonano pomiary emisji hałasu komunikacyjnego, w punkcie pomiarowym zlokalizowanym przy ul. Żeromskiego 20 w Będzinie. Wówczas pomiar emisji hałasu wskazał przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu w stosunku do określonego w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Przeprowadzone pomiary emisji hałasu wykazały wartość wynoszącą w porze dnia LAeq D = 62,1 dB natomiast w porze nocy LAeq N = 52,5 dB. Zasadnie jednakże organ pierwszej instancji przyjął pomiary przeprowadzone w dniach 17 – 18 marca 2022 r., wypełniając wskazanie organu odwoławczego zawarte w decyzji z dnia 19 października 2022 r. nr SKO.OS/41.9/543/2022/14631/KS, a uprzednio wyjaśnił kwestię ważności przeprowadzonych w dniach 17-18 marca 2002 roku pomiarów. W wyniku bowiem złożonej skargi, Polskie Centrum Akredytacji w piśmie z dnia 3 sierpnia 2022 r. skierowanym do osoby skarżącej wskazało, iż akredytowane laboratorium AB 877 zostało zobligowane do niezwłocznego podjęcia właściwych działań wynikających z wdrożonego systemu zarządzania zgodnego z normą PN-EN ISO/IEC 17025:2018-02. Pismem z dnia 7 listopada 2022 r. wystąpiono do firmy, która wykonywała przedmiotowe pomiary o

udzielenie wyjaśnień, czy przeprowadzono postępowanie wyjaśniające zgodnie z zaleceniem Polskiego Centrum Akredytacji. W odpowiedzi na ww. pismo, w dniu 21 listopada 2022 r. zostało przekazane poprawione Sprawozdanie z dnia 30 września 2022 r. z przeprowadzonych pomiarów emisji hałasu w dniach 17-18 marca 2022 roku. W Sprawozdaniu tym wskazano, że stanowi ono zastąpienie do wydanego dokumentu: „Sprawozdanie z badań Projekt nr 2022/02/72, wydanego Katowice, 28 marca 2022 r. Niniejsze sprawozdanie z badań zawiera wyniki badań objęte zakresem akredytacji”. Z kolei pismem z dnia 27 grudnia 2022 r. wystąpiono do Polskiego Centrum Akredytacji z siedzibą w Warszawie o udzielenie informacji czy przeprowadzone ww. pomiary emisji hałasu można uznać wraz ze sprawozdaniem, za ważne. Polskie Centrum Akredytacji pismem z dnia 10 stycznia 2023 r. udzieliło odpowiedzi, iż sprawozdanie z pomiarów emisji hałasu w dnia 17-18 marca 2022 r. zawierające poprawki należy uznać za ważne.

W tym miejscu należy wyjaśnić Wnoszącemu odwołanie, że organ pierwszej instancji – w postępowaniu prowadzonym w trybie art. 362 ustawy – Prawo ochrony środowiska - powinien wziąć pod uwagę aktualne wyniki badań poziomów emisji hałasu do środowiska. Zgodnie bowiem ze stanowiskiem doktryny i jednolitym orzecznictwem sądów administracyjnych organ administracji publicznej, działający zarówno w pierwszej, jak i w drugiej instancji, wydając decyzję w indywidualnej sprawie z zakresu administracji publicznej orzeka w oparciu o stan prawny i faktyczny obowiązujący w dacie wydania decyzji. Tak podaje np. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 16 kwietnia 2010 r., II SA/Kr 541/09, CBOSA, [cyt:] „Organy administracyjne orzekają według stanu faktycznego i prawnego istniejącego w dacie wydawania przez nie decyzji. Obowiązek ten dotyczy również organu drugiej instancji, co wynika z zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Zgodnie z nią, organ drugiej instancji ma obowiązek uwzględniać aktualny stan faktyczny i prawny istniejący w dacie wydawania decyzji drugoinstancyjnej. Niezrealizowanie tego obowiązku łączy się z uchybieniem zasadzie prawdy obiektywnej (art. 7 i 77 § 1 kpa)”. A zatem organ pierwszej instancji prawidłowo w niniejszym postępowaniu przyjął jako dowód sprawozdanie pomiarowe z 17 – 18 marca 2022 r. i organ odwoławczy również jest zdania, że Sprawozdaniu opisującemu ten pomiar należy przyznać moc dowodową. Nie ma zatem podstaw do uwzględnienia żądania Wnoszącego odwołanie o odrzucenie tych pomiarów i przyjęcie za miarodajne pomiary przeprowadzone w 2019 r.

Wnoszący odwołanie przedstawiał również w toku prowadzonego postępowania, ale także w złożonym odwołaniu żądanie dotyczące zmiany organizacji ruchu [cyt:] „W związku z powyższym wnoszę o ujęcie w decyzji administracyjnej zobowiązania gminy Będzin do wdrożenia poniższych pkt 1 oraz 2: 1. Ustanowienie ruchu jednokierunkowego (z kierunkiem od szpitala w stronę ulicy Słowiańskiej) na krótkim odcinku ulicy Żeromskiego od wjazdu do Rodzinnych Ogródków działkowych do ulicy Niemcewicza

2. ograniczonej strefy ruchu na w/w odcinku ulicy Żeromskiego (ustawienie znaku zakazu ruchu z wyłączeniem dla mieszkańców osiedla 27-go stycznia i pojazdów służb miejskich, przez które rozumie się pojazdy straży pożarnej, policji, pogotowia ratunkowego oraz przedsiębiorstw: oczyszczania miasta, utrzymania zieleni i dróg, wodociągowo-kanalizacyjnych, gazowniczych, energetycznych, telekomunikacyjnych, autobusów)”. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje jednakże, że zagadnienia związane z organizacją ruchu drogowego regulowane są przez ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (tekst jedn. Dz. U. 2023 r. Poz. 1047 z późn. zm.) oraz rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 23 września 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków zarządzania ruchem na drogach oraz wykonywania nadzoru nad tym zarządzaniem (tekst jedn. Dz. U. 2017 r. Poz. 784). Zatem na podstawie art. 362 ustawy – Prawo ochrony środowiska nie ma podstaw do orzeczenia w przedmiocie zmiany organizacji ruchu drogowego w rejonie ul. Żeromskiego. W tym zakresie organ odwoławczy również prezentuje takie samo stanowisko, jakie zajął organ pierwszej instancji w zaskarżonej decyzji.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza zatem, że zaskarżona decyzja jest prawidłowa i zgodna z prawem, a także zawiera wszystkie elementy wymienione w art. 107 § 1 kpa. Została – po ponownym rozpatrzeniu sprawy - podjęta w oparciu o prawidłowo zgromadzony materiał dowodowy, ustalony stan faktyczny i prawny, została należycie uzasadniona pod względem faktycznym i prawnym, a w postępowaniu wyznaczono prawidłowo krąg stron. Wnoszący odwołanie żądał w toku postępowania zmiany organizacji ruchu drogowego – zasadnie więc przyjęto, że ewentualna zmiana organizacji ruchu mogłaby mieć miejsce jedynie w oparciu o przepisy prawa o ruchu drogowym regulujące tę materię.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach zatem wydając niniejsze orzeczenie na podstawie art. 138 § 1 pkt. 1 kpa wzięło pod uwagę, co następuje.

Stosownie do unormowanej w art. 6 kpa zasady praworządności organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa.

Zgodnie z art. 138 § 1 kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1/ utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2/ uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3/ umarza postępowanie odwoławcze.

Przepis art. 138 § 1 pkt. 1 kpa nie określa przesłanek do podjęcia przez organ odwoławczy decyzji utrzymującej w mocy decyzję organu pierwszej instancji, niemniej jednak utrzymanie w mocy decyzji organu pierwszej instancji jest możliwe wówczas, gdy nie narusza ona przepisów materialnych i procesowych. Przedmiotem postępowania odwoławczego nie jest bowiem jedynie weryfikacja decyzji, a ponowne rozpoznanie sprawy administracyjnej w

jej całokształcie. Zakres rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej decyzją odwoławczą jest wyznaczany zakresem rozstrzygnięcia sprawy decyzją organu pierwszej instancji, a więc musi zachodzić tożsamość podmiotowa i przedmiotowa sprawy. Organ odwoławczy jest obowiązany ocenić prawidłowość zaskarżonej decyzji nie tylko w granicach zarzutów przedstawionych w odwołaniu, lecz także pod kątem całości przepisów prawa materialnego i procesowego, które mają zastosowanie w sprawie rozstrzygniętej zaskarżoną decyzją. Ocena ta nie powinna być jedynie formalna w znaczeniu przyjętym dla kasacyjnego modelu orzekania, lecz powinna być poprzedzona, o ile jest to konieczne dla sprawdzenia zasadności i poprawności decyzji, przeprowadzeniem stosownego postępowania wyjaśniającego.

Utrzymanie zatem w mocy decyzji organu pierwszej instancji ma miejsce wówczas, gdy dokonana przez organ odwoławczy ocena sprawy jest zbieżna ze stanowiskiem organu działającego w pierwszej instancji. Taka sytuacja zachodzi w przedmiotowej sprawie. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego odwoławczego z uwzględnieniem powyższych zasad stwierdza, że zaskarżoną decyzję należy pozostawić w obrocie prawnym. Zawiera ona bowiem wszystkie elementy prawem przewidziane, prawidłowo sformułowaną sentencję oraz należyte uzasadnienie faktyczne i prawne. Dlatego też orzeczono, jak w sentencji.

Pouczenie

Decyzja niniejsza, w myśl art. 16 § 1 kpa, jest ostateczna.

Na niniejszą decyzję, każdemu, kto ma w tym interes prawny, służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne skargi określają art. 46, 47, art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Wniesienie skargi na niniejszą decyzję wymaga uiszczenia wpisu stałego w wysokości 200 zł.

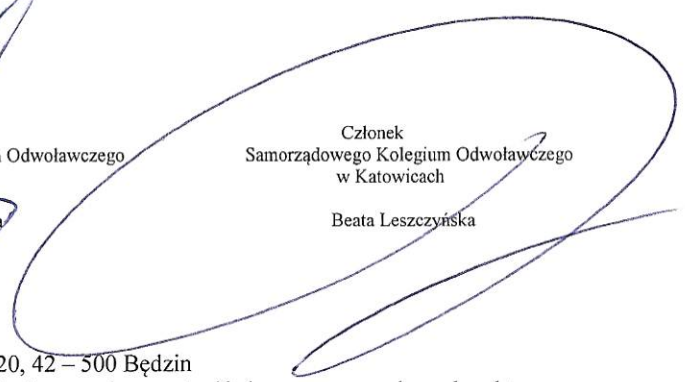
Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 wymienionej ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Członek
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

Kamila Kozłara

Członek
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

Katarzyna Stebnicka

Członek
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach

Beata Leszczyńska

Otrzymują:

- 1/ Pan Sławomir Wojtkowski – adres w aktach sprawy
- 2/ Gmina Będzin – Prezydent Miasta Będzina, ul. 11 Listopada 20, 42 – 500 Będzin
- 3/ Pozostałe strony postępowania – zawiadomienie przez obwieszczenie – art. 49 kpa – egzemplarz do akt organu odwoławczego
- 4/ Pozostałe strony postępowania – zawiadomienie przez obwieszczenie – art. 49 kpa:
Starosta Powiatu Będzińskiego, ul. I. Krasickiego 17, 42 – 500 Będzin – wraz z pismem przewodnim i zawiadomieniem
- 5/ Starosta Powiatu Będzińskiego, ul. I. Krasickiego 17, 42 – 500 Będzin – wraz z aktami sprawy
- 6/ a/a